

POSTANOWIENIE

15 lutego 2024 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Marcin Łochowski

na posiedzeniu niejawnym 15 lutego 2024 r. w Warszawie

w sprawie ze skargi D. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w P.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie

z 20 lipca 2023 r., II Ca 2895/22,

wydanego w sprawie z powództwa D. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki komandytowej w P.

przeciwko P. spółce akcyjnej w W.

o zapłatę,

1. odrzuca skargę;

2. oddala wniosek pozwanego o zasądzenie kosztów postępowania przed Sądem Najwyższym.

UZASADNIENIE

Powód D. sp. z o.o. sp.k. w P. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Krakowie z 20 lipca 2023 r., którym Sąd ten na skutek apelacji powoda uchylił wyrok Sądu Rejonowego w Oświęcimiu z 10 października 2022 r. w punkcie 1. w części dotyczącej 863,60 zł i w tym zakresie umorzył postępowanie (pkt I.), oddalił apelację w pozostałym zakresie (pkt II.) oraz orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego (pkt III.). Powód zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w części, tj. w zakresie oddalającym

powództwo co do 2198,88 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 3 sierpnia 2019 r. do dnia zapłaty (pkt II.) oraz co do kosztów postępowania apelacyjnego (pkt III.).

W odpowiedzi na skargę pozwany wnosił o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania, ewentualnie o jej oddalenie oraz zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 pkt 1 k.p.c. skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości lub w części. Precyzyjne określenie zakresu zaskarżenia pozostaje w kompetencji skarżącego i nie jest rzeczą Sądu Najwyższego poszukiwanie w innych częściach skargi dotyczących jej podstaw argumentów przemawiających za ustaleniem zakresu zaskarżenia (postanowienie SN z 28 października 2016 r., II CNP 16/16). Brak któregośkolwiek z elementów konstrukcyjnych skargi jest brakiem istotnym, nieusuwalnym w postępowaniu naprawczym i powoduje jej odrzucenie *a limine* (postanowienie SN z 18 stycznia 2006 r., III CNP 26/05).

Skarżący – wbrew jednoznacznej treści art. 424⁵ § 1 pkt 1 k.p.c. – nie określił w sposób prawidłowy zakresu zaskarżenia. Wskazany przez powoda zakres zaskarżenia nie koresponduje bowiem z treścią wyroku Sądu Okręgowego. Powód zaskarżył wyrok Sądu drugiej instancji w zakresie oddalającym powództwo co do 2198,88 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 3 sierpnia 2019 r. do dnia zapłaty. Rzecz jednak w tym, że wyrok Sądu Okręgowego nie zawiera rozstrzygnięcia o oddaleniu powództwa co do 2198,88 zł z odsetkami. W pkt II. tego wyroku Sąd Okręgowy jedynie „oddalił apelację w pozostałym zakresie”, co nie jest przecież tożsame z oddaleniem powództwa. Takie określenie zakresu zaskarżenia przez skarżącego nie pozwala też na ocenę, czy pkt II. wyroku został zaskarżony w całości, czy w części.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. odrzucił skargę. Koszty odpowiedzi na skargę, w której nie zawarto argumentów wskazujących na wady konstrukcyjne skargi, uzasadniających jej odrzucenie, nie mogą być – w razie odrzucenia skargi przez Sąd Najwyższy – uznane za koszty

celowej obrony (zob. postanowienie SN z 19 listopada 2014 r., III CSK 280/14).
W związku z tym zawarty w odpowiedzi na skargę wniosek pozwanego
o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania został oddalony (art. 98 § 1 k.p.c.).

(D.Z.)

(r.g.)